

Publicerad 2005-04-28 09:11 av Kundvagn

Har inget som helst litterärt värde. Har ingen som helst kvalité som alla andra texter här. Det här är helt enkelt ett stycke text utan som helst mening och värde.

/Kundvagn

Konsten att lura döden.

Regnet smattrade monotomt på plåttaket. Det droppade ner en del vatten genom kulhålarna i det. Men det dög. Mjölks Kvarstad, den arbetslösa kofotsdesignern, rultade in genom hålet i väggen som Reinars, den underskattade dåtidskeptikern från Kvarngård, hade gjort när han osmidigt och helt utan några som helst romantiserande ritualer, grep sin vassa gaffel, och omsorgsfullt gnagde av sig ett av sina åtta ben för att därefter bege sig ut i världen för att sniffa apelsinskal och gå på tivoli i Kazakstan.

Mjölks muttrade surt när han såg på det missklädande hålet i väggen och benet på golvet som fortfarande gjorde kramande rörelser medan det gula blodet pumpade ut på golvet, som var täckt av ett jämt lager nötskal, tänder, söndertuggade mobiltelefoner och spjor. Regnet tilltog.

”Det här får väl bli mitt hem för natten” tänkte Mjölks, och lirkade av sin bärränsel. Han tände sin ficklampa och såg sig runt i rummet. De nakna betongväggarna bildade oformliga skuggor på väggen. Rummet var i övrigt fyllt med diverse svårspecificerade prylar. Där fanns en gungstol med atomdrift, en silverbricka med en elegant porslinservis på, fylld med råttfällor med varsin fisk i. Det låg en bok på golvet. Mjölks tog upp den och bläddrade slött i den. Men just när han slog upp den första sidan började en hög och skrikig röst läsa ur boken.

”DET VAR EN GÅNG, EN LITEN POJKE VID NAMN REDUR SOM”

Just när boken skulle dra efter andan för att läsa vidare så tog den bakre baksidan till orda:

”NEJ, HAN HETTE JU PLUMS!”

Den främre baksidan snörpte på näsan och ropade tillbaka:

”DET ÄR JAG SOM LÄSER, DU SKALL LYSSNA!”

”NÄ!, DET ÄR TVÄRTOM!, JAG SKALL LÄSA!”

”KAN DU LÄSA???”

”VILL DU HA STRYK!???”

Duns.

Mjölks bestämde sig tidigt att använda boken som bränsle till sin lägereld.

Boken brann bra. Båda sidorna gastade något innan de förtärdes av lågorna, in i det sista läsandes historien om lille Redur/Plums som var ute i skogen för att plocka trampminor/lingon och därefter träffade på en björn/bäver med en korg fylld med möbelnubb/bläckpatroner. Längre än så hann dessvärre inte boken, och lugnaet sänkte sig åter över skjulet. Regnet fortsatte. Mjölks nynnade på en fjantig melodi och slängde på en stekpanna på glöden, kläckte några ägg och satte sig att vänta på dessa att uppnå stekfasen för vidare förtäring.

-Uuuuuu.....du oslaige...jag har kommit för att hämta dig....hördes plötsligt en röst från en hög med kasserade sällskaps hushållsassistenten i ett hörn.

-Vem är det som vågar störa mig i min kvällsmat? Röt Mjölks.

-Jag är Waldemar Prossé, också kallad fläskkorven, gubben-i-lakan-som-försöker-imitera-Jerry Williams, men jag föredrar halvdunklet furste och prins av helsiket.

-Jaså?

-För att råda bot på dina synder måste du välja mellan dessa två fasansfulla öden...

-Vill du ha ett ägg?

...antingen måste du pinas i helvetet för all evig tid...

-vändstekt?

...eller så får du gå om gymnasiet, och ditt arbete skall brännas inför dinaögon varje dag...

-bacon till?

Waldemar tystande, drog efter andan för att mäsas vidare, men kände då lukten av ägg och bacon.

Det var tyst en lång stund, sedan svarade han skarpt:

-Lättstekt i tio minuter, baconet skall vara knaperstekt, och mycket peppar!

Mjölklög för sig själv och började lägga upp en tallrik för sig själv och döden. Waldemar, rultade fram från högen med sällskaps hushållsassistenterna och satte sig ner tungt.

De åt under tystnad. Efter att ha ätit upp tvenne tallrikar med ägg och bacon sade Waldemar att nu var det dags att vädra tortyrkammarna lite i helvetet, så han försvann i en liten grå, svaveldoftande rökpuff och Mjölklög åter ensam. Han åt sakta av sin ägg och bacon tallrik, innan han insåg sitt misstag och åt av det som låg ovanpå den. Han tänkte på filmen "det sjunde inseglet" där korsriddaren spelar schack med döden om sitt liv. Mjölklög åt sig själv.

-En del använder schack för att undvika döden. Själv använder jag ägg och bacon.

Han insåg sitt taffliga försök att vara filosofisk, så han slängde i sig sin mat och tog en grogg till och gick och lade sig för att glömda allt ihop. Innan han somnade hamrade fortfarande en tanke i hans huvud.

"Jag lurade döden...med ägg och bacon...Bergman –släng dig i väggen".

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kundvagn med Poeter.se id #1213 innehar upphovsrätten